

Lýsing.

Vallistarnir fyri Tórshavnar kommunu til fólkating og lögting fyri árið 1939 fara at liggja frammi til almenna eftirhyggjan á býráðsskrivstovuni frá 1. til 12. desember h. á. — báðir dagar uppiroknaðir — frá kl. 9—14 og frá kl. 15—18.

Mótmæli móti gyldi vallistanna skal verða sent býráðnum skrivliga innan 15. desember h. á.

Tey mótmæli, ið gjørd kunnu verða móti vallistunum, tekur býráðið upp til viðgerðar á fundi, sum hildin verður í býráðssalinum 28. desember h. á. kl. 19¹/₂; til henda fund verður boðað teimum persónum, sum hava flutt fram kærumál, og eisini teimum, sum mótmæli er gjørt móti.

Tórshavnar býráð, 19. nov. 1938.

Eitt uppiskoyti til Suðuroyar Fiskimannafelags svar.

Tað svarið, sum Suðuroyar Fiskimannafelag hefur givið uppá frágreiðing okkara, kann ikki annað enn gleða okkum, tí tað áðanar, at alt tað, sum vit greidda frá, var beint, og Suðuroyingar víðganga tað; um enn teir helst vilja leggja tað óðrvisi út. Tað, at eitt roknskap verður burtur, og at nakrir menn ikki hava sent teir pengar fram, teir skylda at senda, tykist ikki at hava mikið at siga fyri Suðuroyar Fiskimenn. Nei, somen, tað er so ymist við tí, hvussu menn meta mál, stór og smá.

Annars halda vit tað kunna hava týðning bæði fyri fiskimenn norðan og sunnan fjørð at siggja eitt bræv, sum ein av fremstu oddamönnum í Suðuroy hefur sent Føroya Fiskimannafelag. Vit skulu ikki nevna hann. Er hann nevndur, er hann kendur. Hetta bræv boðar frá, at tað ikki er vónleyst at fáa felagini at ganga saman aftur í eitt, sum ivaleyst er tað besta. Tó, ikki er tað ný gjørligt fyri ein hvønn prís:

»Til Føroya Fiskimannafelag.

Undirritaði loyvir sær hervið at heita á F. F.

Ætlan okkara er at keypa ein trolara. Um vit fáa lán frá Danmarks Fiskeribank ella ikki, er enn ikki heilt avgjørt.

Spurningur mín er hesin: Vil F. F. tekna sum lut (andeil) í »Vágs trolarafelag« A. m. b. a. (t. v. s. »Andelselskabet med begrænset Ansvar«) móti at eg átaki mær at verða F. F. s representantur í Suðuroy og lovi at fáa allar fiskimenn í Vági og Porkeri at melda seg inn sum limir í Føroya Fiskimannafelag, og skal eftir førimuni royna at fáa allar Suðuroyar fiskimenn at tekna seg sum limir?

Av tí, at sakin hastar, biðist heiðraði formaður F. F. s telefonera til hinar stjórnarlimirnar og so senda mær telegram so skjótt sum gjørligt, fyri at eg skal kunna kalla saman til fundar, áðrenn fiskimenn fara avstað og fáa teir skrivliga at melda seg inn frá 1/1—1939 at

rokna — teir sum ikki hava goldið, tekna seg heinan vegin nú og rinda til F. F. í ár eisini.

Eg vóni, at hetta kemur í lag og lovi at verða ein trúgvur og hollur álitismaður fyri F. F. í Suðuroy. Vit skulu arbeiða væl saman og um nøkur ár andeils og brúksfelagshugsjónin verða breidd í hvørja bygd í Føroyum — ikki bert í »teorie« men eisini í »praksis«.

Latum meg frætta so skjótt sum møgult.

Hetta vildi F. F. tó ikki samtykkja. Ikki meta vit tó Suðuroyar fiskimenn og teirra frælsi og fría vilja so lítið, at vit vilja seta tey javnt við eina ella tvær trolaraaktir. Er vilji til semju, má hon verða gjørd á samligum grundarlag.

Fyri Føroya Fiskimannafelag
Formaðurin.

Harra Danbjørg hefur aðrastaðni í blaðnum undir yvirskriftini Fiskimenn skrivað aftursvar til omanfyri standandi grein.

Blaðstj.

Fiskimenn!

Er eingin møgulegheit fyri samgongu millum allar føroyskar fiskimenn!

Av og á er tað komið fram millum fiskimenn í Suðuroy, at teir hava verið ótilfríðs við felagsskapin millum Føroya fiskimenn — serliga hefur tað verið stjórn F. F. s, ið ikki hefur gingið tær leiðir, sum Suðuroyar fiskimenn hava ynskt. Einaferð var nærum klovingur — fyri o. u. 15 árum síðani. Tá hóðu Suðuroyar fiskimenn meg fara til Havnar at tingast við felagsstjórnina. Har vórðu ta ferðina ymiskar broytingar gjørdar, og felagið helt aftur áfram. Keypslu- og solufelag, sum Suðuroyingar settu høgt, kom ikki í lag, men eg fekk ta heilsan at bera suður aftur, at stjórnin stóðugt hevði hetta mál fyri eyga.

Tá varð viðtikið, at formaður, næstformaður, sýsluformenn og sóknarformenn skuldu allir veljast við heinleidis atkvøðugreiðslu limanna. Hetta dæmdi Suðuroyingum væl. Men nøkur fá ár eftir broyttist hetta aftur, at í Suðuroyingar mótmæltu hesum.

Meðan Hans Havstreyr var felagsformaður, hildu Suðuroyingar seg kvirran, tí hann skrivaði dúgliga um ymisk mál, ið liggja fiskimönnum á sinni, serliga keypslu og solufelag. Men so doyði hann, og við honum doyði hetta málið. Tá Suðuroyingar sóu hetta, ótolnaðust teir og slitu seg frá í tí treysti, at teir við tíðini kunna menna Suðuroyar Fiskimannafelag so mikið, at teir fáa stovnað keypslu- og solufelag fyri Suðuroy og teir fiskimenn norðan eftir, sum fiska við Suðuroyar skipum.

Seinasta vár vóru vit í ferð við at keypa eina krambúð í Suðuroy. Hon er at fáa, og við

henni fylgir stórt fiskapláss umframt pakkhús, turkíhús o. s. fr. Hetta er lagamanni fyri fiskimenn, ikki bert Suðuroyingar men allar, ið fiska út frá Suðuroy. Seinri kanska líknaði líkindir bjóðast norðanfjørðs, og so var spelið vunnið, og keypslu- og solufelag fyri heila Føroyar kundi fingist í lag um stutta tíð, og allir Føroya fiskimenn komu saman aftur í eitt felag.

Eg vendi mær tá til F. F. í tí treysti, at felagið vildi stýðja okkum og fyrítøkuna; men eg fekk skomm og skitna lön.

Rættari hevði stjórnin gjørt, ífall hon stýðaði uppskot javnaðarmanna á Føroya lögtingi um at fingið fiskimönnum ein mann — ella tveir menn — í stjórnina fyri »Føroya Fiskaexport«. Har hava fiskimenninir einki orð at siga, og har flugu vit javnaðarmenn nei til svar, tá vit heittu á »Føroya Fiskaexport« um at keypa allar útgerðarvorur í stórum til landið.

Nógv er at rudda upp her á landi, áðrenn okkara fiskimenn kunna metast sum harrar á landi og sjógv.

Tað er mítt mál og mið, at teir skulu verða tað, og út frá hesum er tað, at eg tali og skrivi. Einaferð vóni eg, at fiskimenninir vakna.

Men annars — hví ger stjórnin tað meir enn løgna at kunngerá milt privata bræv, ið einki samband hevði við klandrið felaganna millum. Tvørturfóti! Man tað vera fyri at stilla klandrið og fremja felagsmál? Trýst stjórn F. F. s, at hetta er vegurin til semju?

Tað er væl ikki ein ill samvitska, ið roynir at stinga sakleysan mann í bakkið fyri at koma honum í forkeypid, áðrenn hann sjálvur kom at siga, hvussu F. F. s stjórn hefur spilt og framvegis spillir fyri einari livgevandi samgongu og øllum hollum felagsskapi?

Tá ið eg fekk hitt kalda neið uppá mína ærligu roynd at grøða aftur tað, ið sundur var farið — fiskimenn í Suðuroy eru felagsmenn fyri at avrika — treiv eg til pennin av harmi. Men eg lat vera, tí eg vildi ikki koyra olju í tann ófriðareld, sum eg hjarta ynskti at slökkja. Men nú eri eg drigin fram — og kanska er tað best, at fiskimenn fáa allan sannleikan at vita, so teir sjálvir kunna taka sær um reiggj.

J. H. Danbjørg.

Dygtig Skibsfører

med Kapital søges til en Første-klasses Motorkutter for 1939.

Billet Mrk. 880 indsendes til Redaktionen.

Hús til sølu.

Stór, væl viðlíkahildin sethús á Sevmýri verða seld, um nógv høgt boð verður givið.

Tann, ið ynskir at keypa, vendi sær til

Poul Øster
á Sevmýri, Tvøroyri.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag Aften Kl. 8 hjemligt Samvær. Oplæsning. Andagt.

Skipabygging.

Sum tað sæst av grein í seinasta »Føroya Soc.-Dem.«, fara teir nú aftur at byggja skip í Føroyum, og tað er bæði gott og gleðiligt.

Men kundu vit ikki fingið eina frágreiðing um, hvat tilfari hesi skip skulu byggjast av, tjúktina av størtrønum, kjöli og steynum, tjúktina av bondunum, og hvussu tótt hesi verða, tjúktina av skandekkji, skelettum, lúkukørmum, stýrihúsi og øðrum, eisini tjúktina av plankunum og hvussu teir verða spikraðir og boltaðir.

Tí tann, sum skal út á havið við einum slíkum fari (og ikki minst tey, ið heima sita), skuldi helst vitað seg ekkaleysan viðvíkjandi góðskuni og styrkini av tí skipi, hann fer við.

Vit siggja av og á gamlar brotnar motordekksbátar, ið drignir eru upp á land, og mangur og ein hevur undrast á, hvussu lítið tilfar er í teimum; teir eru mildast sagt pinnaverk.

Latið nú ikki verða so longur, men setið teir, ið við tað hava at gera, treytir fyri, at tey skip, ið bygd verða her hjá okkum, fáa so gott og rúgvismikið tilfar í seg, at tey uttan ótta kunna fara allan sjógv, so hava vit ikki tað at angra, um okkurt skuldi gjørt á.

Vit eru so mong, ið noyðast at taka føðina úr sjónum, og vit eru tí forvitin eftir at fáa at vita, hvussu sterk og dygg tann fjølin er, ið sjómenn okkara flóta á.

Sjómaður.

Skaðatilburður.

Um dagarnar hendi ein ólukka norðuri á Eiði. Teir ungir menn, 28 ára gamlir, høvdu verið og skotið harur og gjørdur seg til at fara heim, tá ólukkan hendi. Hans Jacob Ejdesgaard skuldi heingja byrsuna á øksluna men gleið í sama viðfáningi, skotið gekk av og særði báðar menninar, H. J. Ejdesgaard í hondina og Johannes Jacobsen, ið stóð og fatlaði eina haru, í beinið. Síðstnevndi varð tó ikki hardari særður enn so, at hann kundi

Lýsing.

Tað verður her gjørt kunnigt, at yvirlið yvir teir í Streymnyar sýslu valdu limir til nevninga-grundlistan fyri tíðarskeiðið 1. februar 1939 til 31. januar 1940 liggur til skjals á býráðsskrivstovuni frá 1. til 12. desember h. á. (báðir dagar uppiroknaðir) frá kl. 9—14 og frá kl. 15—18.

Tórshavnar býráð, 19. nov. 1938.

BESTA GÓÐGÆTI
--- TERNAN ---

Kjotbúðini

er besta stað at keypa kjøt. Vit hava besta lambskjøt og oksakjø, og ofta fæst fiskur og annar døgurðamatur, nú hava vit eisini ræst kjøt. Vørurnar verða sendar, tá ta ynskist.

Telf. 328.

J. Reinert.

Lýsið í „Socialinum“!

verða tilbundin í heimbygd síni, meðan Ejdesgaard mátti flytast á sjúkrahúsið í Havn. Hann livir eftir umstøðunum tolliliga; men enn kann ikki sigast, um hann verður at fáa varugt mein ella ikki.

Góður fongur.

»Sleipners«, hin íslendski snurpinótbáturin, fekk 100 tunnur av sild í tveimum setur í gjáránáttina norðan fyri Streym.

Kirkjumálið,

eitt gamalt stríðsevni, tykist nú at vera loyst. Kirkjuministarin er gingin við til lögtingsins uppskot viðvíkjandi kirkjumálinum. Hereftir verður tað so meinigheitsráð og prestur, ið gera av, um gudstænastan skal fara fram á føroyskum ella donskum.

Erling Mortensen

núverandi ferðalæri á Dimun hefur fingið pláss sum læri í Elduvík—Funningsbotni.

Svikjarin, Danin Jens Strøm.

„Føroyatíðindi“ kolportarar ósannindi - sum vanligt - móti socialismuni.

Í summar stóð stór gola í donskum bløðum um ein úr socialistiskum felag útkoyrdan mann.

Hesin maður var fyri ikki mongum árum síðani komin inn í felagið.

Talugávar hevði maðurin. Hann var heldur ikki sörur í penninum. Og tað var ikki hessini sum hann var heitur og fúsar

at taka uppá seg starv, eitt fyri og annað eftir fyri at okja um hitt socialistiska liðið, tess slagkraft og menning.

Maðurin vann sær fram í flokkinum, tað er rætt, og flokkuurin trúði honum alt gott til.

Men so, tá ið hesin maður helt seg standa nógv sterkar, bætti hann sær at broyta slítt arbeiðslag. Frá at vera samlari varð hann meir og meir fírtari